

[Jens Thoft]

ikke må komme flere af dem, så laver man jo blot et kæmpe spekulationsobjekt.

Jeg synes, at fru Pernille Sams burde have taget stilling til disse ting, og det var det, min kritik handlede om. Jeg er grundlæggende indstillet på, at vi skal have løst dette og jo før jo bedre – efter min mening gerne pr. 1. januar 1994.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Det var skatteministerens bemærkninger om fidus, der foranledigede, at jeg tager ordet. Jeg mener ikke, at man med rette kan betegne dem, der har udlejet disse lejligheder, som fidusmagere. Jeg henholder mig til, at man, inden man går i gang med at indrette disse lejligheder, indhenter oplysning om, hvordan den gældende retstilstand er på området, for det er nu engang den, der må være grundlaget for det, man sætter i gang, uanset hvad det er. Så jeg vil tage afstand fra, at der fra udlejerens eller fra lejerens side har været tale om nogen fiduser.

Må jeg sige til fru Kirsten Jacobsen, at når vi har valgt at fremsætte dette som et beslutningsforslag, var det ud fra en viden om, at der sad en arbejdsgruppe under Boligministeriet, og at det nødvendigvis måtte være på grundlag af dens arbejde, at regeringen ville udarbejde et lovforslag i indeværende samling; vores vurdering var, at det ville være den hurtigste måde at få dette problem løst på.

Fru Anne-Marie Meldgaard sagde, at ordførerne var fra Århus Amt. Det er nu engang sådan, at mange af dem, der sidder i Skatteudvalget, er fra Århus Amt, så det er vel ikke helt tilfældigt, at det præger debatten.

Jeg konstaterer ligesom hr. Jens Thoft, at der er enighed blandt stort set alle partier om, at dette problem skal løses og løses hurtigst muligt, og dermed synes jeg, at debatten har været frugtbar.

Skatteministeren (Stavad):

Når jeg tager ordet, er det, fordi jeg lyttede mig til, at der var en misforståelse et eller andet sted i forhold til hr. Aagaard, for udlejerens i denne sag er jo den samme som lejerens. Hvis man har et boliginteressentskab, hvor en række mennesker i fællesskab ejer en ejendom hver med ret til at bo på en lejlighed, er problemet netop, at man både er ejer og lejer.

De mennesker, som jeg mente – i hvert fald i en række situationer, man skal aldrig kæmme alle over én kam – har benyttet dette som en fidus, har været dem, der har opkøbt en ejendom og meget hurtigt solgt den videre til nogle mennesker, som købte sig noget, der lignede en ejerlejlighed, og det har jeg set eksempler på. De købte sig et sted at bo uden at have øje for, hvilke lejeregler der gjaldt, og man kan i øvrigt af nogle af de skemaer, der er anvendt, se, at salget skete ud fra nogle helt forkerte forudsætninger, idet den husleje, der skulle tages til indtægt, slet ikke svarede til virkeligheden og heller ikke til reglerne; der er eksempler på, at man har fået skruet prisen op i løbet af ganske kort tid fra 1 mio. til 2 mio. kr.

Det er dér, jeg mener fidusen ligger. Det kan godt være, vi også kan finde eksempler på nogle, der ikke har benyttet det som en fidus, men nogle har i hvert fald – og måske ikke mindst i Århusområdet – haft en ganske veludviklet fantasi til at skaffe sig hurtige fortjenester.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Når skatteministeren begynder at kalde det fiduser, synes jeg, at det kræver en eller anden form for dokumentation. Der er da sikkert i disse tilfælde som i så mange andre forskel på, hvordan man har løst opgaven, og der er da sikkert noget, der er mere hensigtsmæssigt løst end andet, men derfra og til at kalde denne boligform for en fidus, hvor en masse private mennesker scorer en masse penge, og så er den ikke længere, er at gå meget langt fra regeringens side, og jeg håber ikke, at det er den holdning, der kommer til at præge det udvalgsarbejde, som regeringen er i færd med, og som den formentlig snart indvier os andre i resultat af.

Jeg mener grundlæggende, at der er tale om en meget god boligform. Der er tale om et privat initiativ og om, at man får moderniseret nogle gamle boliger uden at bringe offentlige tilskud ind i billedet. Det er da i hvert fald noget, man godt kan tage hatten af for kan lade sig gøre i disse tider, hvor vi bruger så mange milliarder kroner på byfornyelse og andre offentlige tilskud af den ene og den anden slags. Her er altså nogle mennesker, der gør det uden alle disse tilskud!